

Lenka Slabá, Susan Crowe, Katherine Wheatley: Žive v Telci a Brně 2001, František Linhárek, 35:07.

"Susan je folková písničkářka a Katherine spíš countryová zpěvačka," řekl mi vydavatel F. L., když mi dával cedéčko příležitostného kanadského tria. (A Lenku Slabou znáte, chtělo se mi napsat. Jenže její jediné sólové album se pomalu blíží k desetiletému stáří, takže pro nejmladší z vás telegraficky: L. S. startovala v jihlavské folkové kapele Střepy a poté prošla trojicí špičkových kapel - což je, myslím, dodnes v branži mimořádné: zpívala s Nezmary, Spirituál kvintetem a Žalmanovým Spolem. Pak se krátce a nepříliš úspěšně pokusila o sólovou dráhu, vdala se za Čechokanadana Ádu Vostrého a zamířila za oceán.)

Hodnocené album není rozhodně souborem nenapodobitelných nahrávek, ze kterých by tryskala energie. Spíše navštívenkou, kterou si trio připravilo pro své druhé turné po českých zemích (v roce 2003), poctivou surovou "lajvkou", kde se nic nevylepší, ani zbytečné chybičky a rozpačité začátky-nezačátky. Susan a Katherine přispěly každá třemi skladbami ze svého repertoáru, Lenka zpívá sólově jednu věc. Společný repertoár představuje americká lidovka *Farther Along*, *Sedět a hrát* z repertoáru Slabé s anglickými slokami pro její kolegyně a stejným způsobem upravená *Dobrá noc má milá*. Společné skladby mi připadají v kontextu desky nejzajímavější, protože umožňují představit práci s hlasy a jejich střídání výrazněji, než jen jako "sólistka + druhý a třetí hlas na dvou řádcích refrénu". A

Lenka Slabá, Susan Crowe, Katherine Wheatley: Žive v Telci a Brně 2001

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Pondělí, 25 Říjen 2004 04:00

hlasy obou rodilých Kanad'aneK jsou asi to nejsilnější z představovaného alba. (Tím nechci říct, že Lenka Slabá zpívá špatně: prostě zpívá středoevropsky, nepřekvapuje mne.) Zhruba na ně platí to, co řekl František (ve dvoulistovém bookletu je každá z nich představena obšírněji). Croweová má smutný a - jak to říct - pamětnický alt a výhradně vlastní repertoár, u kterého cítím, že potřebná k jeho vychutnání by byla lepší znalost angličtiny. Vyšší naléhavý hlas Wheatleyové mně připadá o chloupek zajímavější; je více zpěvačkou a méně autorkou (1,5 skladby). Nevím ale, jestli bych úplně použil slovo country - už kvůli stálému doprovodu jedné až dvou nepříliš výrazných kytar a sem tam nějaké té rýže (často nerytmické).

Album je vcelku příjemné, ale je na něm hodně znát, že vzniklo "jen tak mimochodem", bez přípravy. Na druhou stranu: jako malá zpráva o střípku u nás nepříliš známé kanadské folkcountryové scény je jistě cenné.